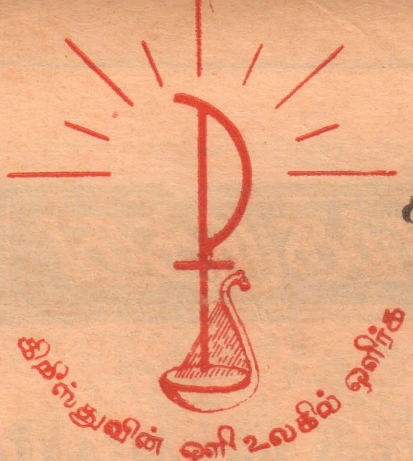

பாதுகாவலன்

PATHUKAVALAN

25-12-1992
விலை ரூபா 7-00

கிறிஸ்மஸ்
சிறப்பு
மலர்

மலர்: 118
இதழ்: 27

வார்த்தை மனுவருவானார்; நம்மிடையே குடி கொண்டார்.

அகதி முகாமில் ஆண்டவன் பிறக்கின்றார்

அகதி முகாமில் ஆண்டவன் பிறக்கிறார். ஆங்கு சில தினம் வாழ விழைகிறார். சுகதி வாழ்வின் சந்திக்கும் துயரினைப் பகிர்ந்து கொள்ளவாம் ஈரமன் வருகிறார். மாட்டுத் தொழுவின் மறந்து இம்முறை மக்கள் தொழுவின் மன்னன் பிறக்கிறார். ஏற்றத் தாழ்வுகள் கொண்ட மனிதனை "இறங்கி வா!" என இறைவன் சொல்கிறார்!

தூதர் பாட்டினில் தூங்கி மகிழ்ந்தவர் துயரப் பாட்டினில் தூக்கம் கலைகிறார். மேதையானவர் மேன்மையானவர் தாழ்மையாகவே வந்து பிறக்கிறார். வீதி எங்கனும் நாகி இல்லாதவர் விம்மி அழங்குரல் விமலன் கேட்கிறார். பாதையோரத்தில் படுக்கும் அகதியைப் பார்த்து ஆறுதல் சொல்ல வருகிறார். கையிழந்தவர் காலிழந்தவர் பொருள் இழந்தவர் தொழில் இழந்தவர் மெய்யுருகவே சொல்லும் கதைகளால் மெத்தவும் மனம் தொந்தழுகிறார். நாடு எங்கனும் போரின் தாண்டவம் ஆடும் இந்நிலைக் கார் பொறுப்பெனப் போடு போட்டொரு கேள்வி கேட்கிறார். நாணியே தலை குனிய வைக்கிறார். மோதும் போரிலே அழியும் இந்நிலை போதும் விரைவிலே தீர்வு என்றவர் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" ஈதுணர்ந்து நீர் வாழும் என்கிறார்.

● நவாலியூர் நாயகி

திருத்தந்தையின்

1993-அமைதித் தினச் செய்தி

26ஆவது உலக கத்தோலிக்க அமைதித்தினம் 1993

ஐனவரி முதல் நாளன்று அனுசரிக்கப்படுகின்றது. இவ் அமைதித்தினத்திற்கென திருத்தந்தை வெளியிட்டுள்ள செய்தியில் உலக அமைதிக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாய் இருக்கும் ஏழ்மை குறித்து மானுடத்தின் மனச்சான்று மறக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய கண்டங்களின் சில நாடுகளின் வறுமையைப் பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்டிய பாப்பிறை மிக

ஏழ்மையான நாடுகளின் வளர்ச்சிக்காக அவர்களுக்கு உதவி செய்வது வளர்ந்த நாடுகளுக்குள்ள தெளிவான கடமையைக் காட்டுகின்றது என்று கூறியுள்ளார். போரினால் எப்பிரச்சனையையும் தீர்க்க முடியாது என்பதால் அமைதிக்கான உலகின் முயற்சிகளை ஊக்குவித்துள்ள பாப்பிறை, ஏழ்மை உலகில் அமைதிக்கான ஊற்று என்பதை நற்செய்தியின் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார்.

யாழ். ஆயரின் அருளுரை சுயநலங்கள் சுரண்டல்களை விடுத்து மனித மாண்பினை மதித்து பிறர் அன்பு வாழ்க்கை நடாத்துவோமாக!

வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் எமது மக்கள் இன்று பல்வேறு இன்னல்கள் மத்தியில் தமது வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றனர். காலங் காலமாக வாழ்ந்து வந்த இல்லிடங்களையும், பாவனைப் பொருள்களையும் இழந்து, தமது அருமை பெருமையானவர்களை முதலாகப்பறிகொடுத்து நலிகின்றனர். எத்தனையோ இளைஞர்கள் கல்வி, தொழில் வாய்ப்பு இன்றி எதிர்காலத்தைப் பற்றி விரக்தியடைந்து நிற்கின்றனர், வன்செயல்களின் இடையிலும், தொடர்ந்து நடைபெறும் இராணுவத் தாக்குதல் மத்தியிலும் எப்போதும் பயந்து ஒதுங்கி வாழ வேண்டியுள்ளது.

இவற்றிடையே மீண்டும் ஒருமுறை கிறிஸ்துவின் பிறப்பு விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம். இத்தருணத்தில் தம்மைச் சூழ இருக்கும் இன்னல்களைக் கண்டும் காணாமல் சிலர் தமது வசதிகளைக் கவனிப்பதிலேயே ஆழ்ந்துள்ளனர். வேறு சிலர் இறை நம்பிக்கையை நம்புவார்களாக உலகமே சதம், மனிதனே எல்லாம் என்ற விதமாக வாழ்கின்றனர். வலோற்காரத்தினாலும், வன்செயல்களினாலும் அமைதி கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கை கொள்கின்றனர்.

"இறைவனின் அன்பும் தயவும் எம்மத்தியில் தோன்றுகின்றது!" என்று புனித சின்னப்பர் கிறிஸ்துவின் பிறப்பைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். எம்மைப் பீடித்திருக்கும் சுயநலங்கள், சுரண்டல்கள் போன்ற உலகப்பற்றுக்களை விட்டு, மனித மாண்பினை மதித்து, பிறர் அன்பு போற்றும் வாழ்க்கை நடாத்தத் தொடங்குகின்ற பொழுது கிறிஸ்து தமது பிறப்பால் கொண்டு வந்த சமாதானம் நமது உள்ளங்களிலும், இல்லங்களிலும், சமூகத்திலும், நாட்டிலும் தோன்றும். இதுவே எமது எதிர் பார்ப்புகளுக்கு நம்பிக்கை தரும் ஒளியாக அமையும். கிறிஸ்துவின் பிறப்பு இந்நம்பிக்கையை எம்மில் அதிகரிக்க ஆசிக்கின்றோம்.

பாதுகாவலனின் வாசக அன்பர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆசிரியர் குழுவுக்கும், பல சிரமங்கள் மத்தியில் பாதுகாவலனை வெளியிடத் துணைபுரியும் அனைவருக்கும் எமது இனிய நத்தார் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

+ தோமஸ் சவுந்தரநாயகம்
யாழ். ஆயர்.

காவலன் வாழ்த்து

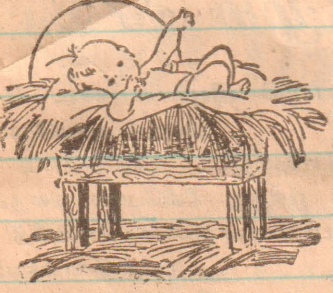
காசித்த குட்டுப்பாடு, அச்சப்பொருள் களின் விலை உயர்வு, இதர செலவுகளின் ஏற்றம் - இவற்றிற்கிடையே எம் வார இதழ் வெளிவருகின்றது. காலாகாலமாக காவலனை ஆதரித்து வரும் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன், நத்தார் - புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்களையும் கூறுகின்றோம்!

சிறுகதை

ஒடிவரும் மக்களிடத்தே மனைவி மேரியும் வருவாளா எனத்தேடி அலைந்தான்.

அங்கு சென்று வர தடை செய்யப்பட்ட பிரதேசமாக அறிவித்து நகர்வதால் நகரமே நகர்ந்து கிராமத்தை நிறைத்து வருவதும் ஒளியை விரட்டும் இருளாக இரவு அண்மிப்பதும் பதட்டத்தை ஏற்படுத்தவே மிதிவண்டியை தெரிந்த வீட்டில் விட்டு விட்டு ஓட்டமும் நடைபுமாக தேடி அலைந்த குசைக்கு மேரியின் தோற்றம் அந்த இருள் கவ்வும் நேரத்திலும் ஒளியாகத் தெரிந்து கொண்டது.

வீதி வழிப் பயணம் தடைப்பட்டு ஒற்றையடிப் பாதை வழியே நடைபோட ஆரம்பித்த மக்கள் கூட்டத்துடன் குசையும், மேரியும் கண்ணீர் மல்க மனப்பாரமும், உடற்பாரமும் இளைக்க இளைக்க விளக்கமுடியா விபரத்தையும் சுமந்து சென்றனர்.

புதிய

சென்ற ஞாயிறு தான் கிறீஸ்து பிறப்புக்கான சிந்தனைகளையும் அந்த சூழல் பற்றியும் குருவானவர் லோறன்ஸ் பிரசங்கித்தாரே. அவை பல பிராக்குடன் காதி விழுந்த வார்த்தைகள், "பிறக்க விருக்கும் மகனைத் தேடுவதால் ஊரை விட்டுச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். தேவதூதனால் அருளப்பட்ட படி குசையும் தேவதாயும் கழுதையில் பயணம் மேற்கொண்டார்கள். அந்த பயணத்தில் பாலை வனங்களைத்தாண்டி தலைமறைவான வாழ்வைத் தேடிச் சென்றது இறைவன் சித்தமென ஏற்று புறப்பட்டார்கள்." அந்தவார்த்தைகளை ஆண்டுக் கொருமுறை கேட்டுக் கொண்டாலும் அதன் அர்த்தம், அதன் அனுபவம் புரியாது எங்கோ எப்போதோ, வசதி குறைந்த காலத்தில் அப்படி அனுபவிக்க ஏற்பட்டதாக பழைய கதைபோல் பட்டாலும் இன்றைய நடைமுறைகள், குசைக்கும் மேரிக்கும் இறைவார்த்தைகளை அனுபவங்களைப் பெறவைத்தது.

"இந்த வீதியால எங்க போகிறோம்" மேரியின் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல குசைக்கு சங்கடமாய் இருந்தது. அவனுக்கும் அது புதிய பயணம் தான். சொந்த இடத்தை விட்டு புறப்பட்ட எல்லோருக்கும் ஏற்பட்ட, அனுபவத்தை அனுபவிக்கும் போதுதானே அந்த நிலையை சரியாக உணர முடிகிறது. உன்னை ஒரு குடும்பத் தலைவனாக நினைத்து பதட்டத்தை அடக்கி பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள கூறிய வார்த்தைகள்.

"இது முல்லைத்தீவுப் பகுதியால் செல்லும் பாதையாம். காட்டுப்பாதைதான். பலரும் போய் வந்த பழக்கத்தால் இது இப்போ ஒரு பிரதான பாதையாகிவிட்டது" என்றான் குசை.

இருட்டில்தான் இப்பாதையில் செல்ல வேண்டும். இல்லை என்றால்... உயிருக்கு ஆபத்து தான். இந்த சூழலில் கதைப் பது கூட யாருக்கும் கேட்டாலே ஆபத்துத்தான்."

இந்த மிரட்டல் பேச்சின் உண்மைகளை உணர முடியாத பயப்பிரமை மேரியை வாட்டியது. உடல் உழைவும் மன உழைவும் பெரும் களைப்பினை மேரிக்கு ஏற்படுத்தியது. இருந்தும் மெளன ஊர்வலத்தில் செல்வதுபோல் பெரும் சிரமத்தைத் தாங்கிக்கொண்டாள். அவள் கையைப் பற்றிவந்த குசைக்கு அவளது கையின் இறுக்கம் அவளது களைப்பினை உணர்த்தியது.

"மேரி... மேரி... களைப்பு எண்டா கொஞ்சம் இருந்து போவம்." "ஐயோ நீங்கள் சத்தமாக கதைப்பது எனக்கு பயமாய் இருக்குது." "என்ன செய்வது மேரி துன்பம் ஏற்றுக் கொண்டு சென்றால் தான் நல்ல சுகத்தையும் அனுபவிக்கலாம்."

"இப்படி ஒரு கஸ்ரம் கடவுள் நமக்கு விட்டு விட்டாரே."

"பாத்தியா நீ கூட மனம் தளருகிறாயே, பாலை வன பயணத்தைக் கடந்து அந்தப் பாலனை பெற்றெடுக்க அந்த அன்னை எத்தனையத் தாங்கியிருப்பாள். இப்படி பல மைல்களைக் கடந்துதானே அவளும் செல்ல வேண்டியிருந்தது."

பிறப்புகள்

அவனது பேச்சுகள் இறை பக்திக்கு வலுவூட்டுவதுடன் அவனது மனதிலும் அந்த நிகழ்வுகளை ஒருகணம் உணர வைத்தது.

மழை நீரால் வெள்ளக் காடான இடத்தை மூட்டை முடிச்சகளுடன் ஆற்றைக் கடப்பது போன்ற பயணம் கொம்படிப் பயணம் எனக் கூறிய இடமாக இருக்கும் என எண்ணிய குசையிக சிரமத்துடன் கடந்து செல்கையில் அந்த இருளில் அருகில் செல்பவர்கள் கூட யார் யார் என புரிந்து கொள்ள முடியாத பயணம். பலதரப்பட்ட தோற்றங்களில் தங்களின் வசதி வாய்ப்புகள், பொருள் பண்டங்கள், பட்டம், பதவிகள், எல்லாம் மறந்த ஒரு வெறுமை நிலையில் பயப்பிரமையுடன் பயணம் செய்வோரின் முனங்கலும் உறவுகள் பிரிந்த நிலைகளையும் எடுத்தியம்பின குசைக்கு.

மேரி... மேரி கொம்படியைக் கடந்திட்டம் தானே. இந்த மரத்தடியில் கொஞ்சம் தங்கிச் செல்வோமா" என்ற குசையின் வேண்டுகோளுக்கு, "இந்தக் காட்டிலா... எப்படியும் அடுத்த கிராமத்துக்கு நடந்து போவோம்." என்ற மேரியின் தளதளத்த குரல் ஆறுதல் கூறின. எந்த தீரியமும் இல்லாத குசையின் மனதில் அவளது கர்ப்பினிக் கோலம் குசைக்கு கண்ணீரைப் பனிக்கச் செய்தது.

எல்லோர் மனதிலும் பயப்பிரமையுடன் செல்லுகையில் குசையின் மனமோ கடவுளின்

வடக்கிலே ஓர் வால்வெள்ளி

ஆண்டாண்டு காலமாக

அமைத்து வாழ்ந்த இல்லிடங்கள் மூண் டெழுந்த போரினாலே முடமாகிப் போகினவே மாண்டார் சுடுகாடாய் மாறிவிட்ட நிலையினிலே வேண்டாத அகதிநிலை விரைந்து வந்து புகுந்ததுவே

கடும் குளிரின் இரவினிலே கடவுள் மகன் பிறந்த செய்தி நடுச் சாம இடையருக்கு நற்செய்தி யான தன்று நடுநிசியில் வால் வெள்ளி ஞானியரை வழி நடத்தியதே கொடுங் கோலன் ஏரோதோ கொதிப் படைந்தான் செய்திகேட்டு

விடிவொன்று கிடைக்காதா விடுதலையின் மக்களுக்கு முடிவொன்று வாராதா முன்வாழ்வைக் காண்பதற்கு அடிதடிகள் ஓயாதா அமைதிவந்து பிறக்காதா விடிவெள்ளி பூக்காதா விடியலை நாம் காண்பதற்கு

— அபிராஜன்

படைப்புகளை எண்ணி வியந்தனவாய், * மனிதனை மனிதன் அழிக்க முற்படுகிறான். அந்த மனித மனங்களை மாற்றத்தானே மனித உருவில் இறைவனே பிறந்தார். அந்த மனிதராலே அவரையே அழிக்

படைப்புகளை எண்ணி வியந்தனவாய், * மனிதனை மனிதன் அழிக்க முற்படுகிறான். அந்த மனித மனங்களை மாற்றத்தானே மனித உருவில் இறைவனே பிறந்தார். அந்த மனிதராலே அவரையே அழிக்

யோசப் பாலா... கவும் அந்த மனிதன் துணிந்தான். மனிதப் பிறப்பின் மகத்துவத்தையுணர்ந்தால் இந்த மரணங்கள் இந்த அழிவுகள் இந்த அடக்குமுறைகள், இந்த அவலநிலைகள் எதுவுமே இடம் பெறாதே? என்ற சலிப்புடன் வேதனைகளையும், சோதனைகளையும் தாங்கிச் சென்றவனுக்கு மேரியின் நடைத்தளர்வு அவனது நம்பிக்கையை இழக்கச் செய்தது.

நட்டாற்றுப் பயணம்போல இடைநடுவே தளர்ச்சியற்றாலும் தரித்துச் செல்ல முடியாத அந்தப் பரந்த வெளி பெரும் சவாலாய் இருந்தது. தொலைவில் ஓர் கிராமம் சனநடமாட்டமுடன் அதிகாலைப் பொழுது புலர்ந்தபோது நம்பிக்கை விதைகளை மனதில் விதைத்த வனாய் விரைவுபடுத்தினான். நடையினால் மேரியின் கால்கள் வீக்கமுற்று உடல் இளைப்புடன் சமையும் ஓரடி கூட நகர மறுத்த உடல் வலிகளும் அந்த விடியலின் சூழலில் நம்பிக்கைக் கீற்றுக்கள் மனதில் எழ இறுதிமுயற்சிபோல் வேகம் பெற்றன.

தான் என்பதனை அவர்களது பொட்டலங்களும், ஒதுக்கிடங்களும் நிரந்தரமற்ற சூழலை ஏற்படுத்தினாலும் அதில் ஒதுங்குவதற்கு குசையும் மேரியும் முயன்றும் முடியவில்லை. முன்னம் வந்தவர்கள் நிறைந்துவிட்டதால் அந்த முகாமையும் முடிவிட்டார்கள். "புதியவர் வேறு இடம் செல்லவும்," என மாட்டப்பட்டிருந்த விளம்பரப்பலகை ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. அன்றமட்டுமல்ல இன்றும் இன்னலும் மக்களுக்கு "சத்திரத்திற் கூட இடமில்லையே என ஏக்கமுடன் அருகில் உள்ள வீட்டு வாசல்களை நாடியவனுக்கு பூட்டுக்கள் பலவும் ஏற்க மறுத்தன.

அந்தச் சூழலுக்கு மத்தியில் மழையும் பனியும், நுளம்பும், குளிரும், பசியும் களைப்பும் எல்லோர் முகத்திலும் ஏக்கத்தை ஏற்படுத்த மணி ஓசையும் மங்கள நிகழ்வுகளும் அக்கிராமத்தில் ஆங்காங்கே கிறிஸ்மஸ் நினைவை நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தன. பாதுகாப்பு எனத் தேடிவந்த இங்கும் தொடரும் அதே சீன வெடிகளும் வாண வேடிக்கைகளும் போலவே பலவித முழக்கங்கள் மத்தியில் பாலன் குடில் கள் போல அசதிக்குடில் களெல்லாம் முன்னைய கிறிஸ்மஸ் நிகழ்வுகளை நேரிடேலகாணும் புதிய அனுபவத்தன ஏற்படுத்த, இருள் சூழ்ந்த வேளை வழியேதுயின்றித் தவிக்கையில் மேரியின் பிரசவ வேதனைகண்டு அந்த வீதியில் இருந்து ஓரத்தே இடிந்து சரிந்துநிற்கும் வீட்டை நோக்கி மேரியைக் கூட்டிச் சென்றான் குசை.

தூரத்தே கேட்கும் ஆலய மணியோசையும், அந்த இருவில் மேரியின் முனங்கலுடன் மழலையில் சினுங்கல் ஒலியும் அவன் செவிப்பறையிற் பட்டு குசையின் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றாக்க, புதிய பாலகனின் பிறப்பொன்றை இந்தபண்ணும் தாங்கிக்கொண்டது,

